

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Henrik Vestergaard har forstået det rigtigt. Det er sådan, at det er den enkelte pensionsopsparer, der får et fradrag, og det betyder, at hvis man gerne vil have fradrag efter det her forslag og dermed indgå i den ordning, som også har særlige skattemæssige regler, når man får udbetalt pengene, så kan man vælge at spare op i et selskab, som vil bygge; så får man sit fradrag. Hvis selskabet ikke vil, så må man jo få ændret selskabets politik. Det kan man gøre gennem de demokratiske strukturer, der er i pensionskasserne. Så det udgør ikke noget problem.

Det er næsten en slags frit valg-politik: Man kan enten gå ind i en pensionskasse, som kører efter almindelige regler for opsparing, ligesom hvis man satte pengene ind i en bank – så beskattes de efterfølgende også efter *de* regler – eller også kan man gå ind i en pensionskasse, hvor der er knyttet skattefradrag til, men som så har en social forpligtelse til at bygge. Ja, det er så liberalt, at man næsten bliver helt rørt ved tanken; det burde jo egentlig være udtænkt af hr. Henrik Vestergaard og ikke af mig, men o.k.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg synes bare, jeg har fået øje på noget, der er endnu mere liberalt, for hvis alle folk nu får et fradrag for at spare op til pension, så hjælper vi folk til at få en god pension. Det er jo sådan set positivt.

Så har jeg forstået det her marked sådan, at pensionskasserne jo så kan investere i, hvad de vil. Der er vel ikke noget, der forbyder nogle pensionskasser at slå sig op på at sige, at de bruger i øvrigt nogle penge til udlejningsbyggeri, andre kunne slå sig op på at have nogle etiske overvejelser.

Se det er mere liberalt. Det er frit valg, og det er mangfoldighed. Det er godt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er sådan set også fint nok, men så er vi jo bare tilbage ved problemet, nemlig at kasserne ikke bygger. Så der er ikke noget frit valg. Man kan ikke vælge at gå hen til nogle kasser, der bygger, for de bygger ikke. Der har været nogle, der har bygget enkelte byggerier. Det er rigtigt. Men i øjeblikket har vi jo et mikroskopisk privat boligbyggeri, fordi kasserne ikke bygger. Det er

vi jo faktisk alle sammen enige om. Det var derfor, regeringen gjorde et forsøg med den her fradragsordning. Den virkede så ikke, men man gjorde et forsøg, fordi man var enig i, at der burde bygges.

Hvis der skulle være et frit valg, så skulle der være nogle kasser, der byggede. Det her er for at give kasserne en klar tilskyndelse til at bygge. Det her er ikke tvang, men en klar tilskyndelse til at bygge. De får tilbudt at kunne beholde deres fradragsret, hvis de vil bygge.

Det synes jeg da er fair. Det er noget for noget. Det er så enkelt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 6:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af Center for Forskning i Alternativ Behandling og Brobygning mellem Etablerede og Alternative Behandlere.

Af Ritt Bjerregaard (S) m.fl.
(Fremsat 21/10 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Der er ikke tvivl om, at store dele af den danske befolkning benytter sig af alternativ behandling, men virkningen af behandlingen er ikke altid påvist videnskabeligt. Denne forskning er af stor interesse for befolkningen og det danske sundhedsvæsen, og derfor besluttede Folketinget også den 3. december 1998 at oprette Videns- og

Forskningscenter for Alternativ Behandling i det daglige kaldt ViFAB.

ViFAB er en selvejende institution under Indenrigs- og Sundhedsministeriet, og et af ViFAB's formål er at fremme og udvikle forskning i alternativ behandling. ViFAB har også mulighed for at støtte forskning i brobygning mellem alternativ og konventionel behandling.

ViFAB har en årlig bevilling på 1 mio. kr. på finansloven til at igangsætte forskellige forskningsprojekter, og derudover har man i både 2002 og 2003 fået tilført ekstra midler til forskning. Regeringen har således allerede opprioriteret dette område.

Som forslagsstillerne nævner i bemærkningerne til forslaget, er det ikke uden vanskeligheder at fremme forskningen i alternativ behandling. Problemet synes derfor at være, hvordan vi får de alternative behandlere, kvalificerede forskere og læger til at forske i alternativ behandling på tværs af faggrænserne.

Indtil nu tror jeg, at forslagsstillerne er stort set enige i min fremlægning. Uenigheden opstår så, når løsningsmodellen kommer på bordet. Beslutningsforslaget lægger nemlig op til, at der oprettes et nyt universitetscenter med en årlig bevilling på 20 mio. kr., og det er regeringen uenig i.

Vi har i dag et velfungerende Videns- og Forskningscenter for Alternativ Behandling. Dette er dokumenteret i evalueringen af centerets arbejde fra sidste efterår. Regeringen finder det derfor mest fornuftigt, at vi bygger på det fundament, der allerede er lagt. Lad mig i den forbindelse understrege, at ViFAB arbejder på at udbygge samarbejdet med universiteterne og etablere og styrke netværk mellem forskere, der beskæftiger sig med alternativ behandling.

Jeg er enig i, at universitetsforskning skal mere på banen på dette område, men jeg kan ikke i forslaget eller i bemærkningerne hertil finde nogen overbevisende argumentation for, at løsningen er at starte forfra, altså med et nyt center.

Kl. 16.00

I ViFAB kan vi målrette midler til forskning i alternativ behandling og hjælpe den i gang, men derudover bør forskning indgå i den almindelige prioritering af forskningsmidlerne på sundhedsområdet. Forskning i alternative behandlingsmetoder bør på sigt kunne begå sig i åben konkurrence med andre områder.

Jeg kan nævne utallige forskningsområder, som kunne have behov for flere forskningsmid-

ler, men vi må nu engang konstatere, at vi ikke har uendelige midler til vores rådighed. Som politikere må vi derfor træffe nogle valg, med andre ord foretage nogle prioriteringer.

Regeringen mener derfor, at forskning i alternativ behandling i hovedsagen skal vurderes sammen med den øvrige sundhedsforskning. Forskningsområdet tages således ind i de kommende strategiske prioriteringsovervejelser for sundhedsforskning, og overvejelserne bør ske på en både faglig og saglig måde.

Derfor foreslår regeringen, at overvejelserne om en eventuel øget indsats på området finder sted op til regeringens oplæg til finanslovforhandlingerne for 2005. Spørgsmålet er således, om der er behov for en større satsning inden for forskning i alternativ behandling, eller om det er andre områder, der trænger sig mere på.

Viser det sig, at forskning i alternativ behandling bør prioriteres, skal det undersøges, hvordan en sådan udmøntning kan få den størst mulige effekt. Det kunne eksempelvis være via Det Strategiske Forskningsråd eller via ViFAB.

Regeringen er overbevist om, at forskningsaktiviteten sikres bedst gennem åben konkurrence om de forskningsmidler, der nu engang er til rådighed. Generelt sikres denne forskningskvalitet bedst gennem de statslige forskningsråd, og så må undersøgelser vise, om det også er tilfældet for forskningen i alternativ behandling.

I forlængelse af disse bemærkninger skal jeg meddele, at regeringen vil afvise beslutningsforslaget.

Formanden:

Så er det fru Hanne Severinsen som ordfører.

Hanne Severinsen (V):

Som ministeren netop har understreget, er danskerne meget interesserede i alternativ behandling, og danskerne bruger mange penge på det. Derfor er det jo selvfølgelig nyttigt at få undersøgt, hvad der virker, hvad der i virkeligheden bare er fup, og der er givetvis masser af forskningsprojekter, som kunne komme i betragtning.

Folketinget havde jo netop den tanke, da man oprettede ViFAB, som ministeren netop har talt om, og ViFAB sørger jo for, at der kommer neutral information, som er tilgængelig for alle. Man kan gå ind på hjemmesiden og finde en masse artikler om alternativ behandling, og det er jo vigtigt, at den viden bliver tilgængelig. Samtidig hjælper de jo også med selv at lave

forskningsprojekter, men navnlig at hjælpe projekter i gang. Man understreger jo, at de projekter, man vil støtte denne gang, meget gerne må være projekter, som måske fører frem til, at man kan lave nogle større ansøgninger, f.eks. inden for større tværgående netværk og andre projekter.

Det vil sige, at det jo er sådan en slags seek money, man på den måde allerede har i ViFAB, og samtidig virker ViFAB jo også som et netværk og et forsøg på brobygning mellem den forskning, der allerede fungerer.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi holder fast i, at nu har Folketinget vedtaget i stor enighed, at vi har et system med Det Frie Forskningsråd og med Det Strategiske Forskningsråd. ViFAB kan jo hjælpe med ansøgninger til Det Frie Forskningsråd, og hvis projekterne er gode nok, jamen så er der da stor sandsynlighed for, at de også vil kunne nyde fremme. Der er jo ingen, der er i tvivl om, at det her har Folketingets store bevågenhed. Universiteterne og forskningsrådene må også godt vide, at det er noget, som har befolkningens interesse, men det skal jo også være kvalificerede forslag, der skal frem, og som ministeren understregede, har vi jo Det Strategiske Forskningsråd.

Hvis vi politikere nu synes, at det her nok burde prioriteres noget mere, end det bliver gjort i Det Frie Forskningsråd, så har vi jo systemet med Det Strategiske Forskningsråd. Det kan vi jo så vurdere til næste år, når vi skal i gang med at se på de forskellige prioriteringer.

Kl. 16.05

Som ministeren netop har nævnt, er der jo uendelig mange gode formål, vi kunne synes skulle prioriteres, og det kan da godt være, at det her også er et af områderne.

Men jeg synes, vi skal holde fast i, at vi for det første har ViFAB som et fungerende center, og at vi for det andet har et nyt forskningsrådssystem, som jeg synes vi skal holde fast i og derved prioritere det på den måde.

Formanden:

Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Jørn Dohrmann (DF):

Vi er naturligvis i Dansk Folkeparti glade for, at også Socialdemokratiet vil arbejde for at øge bevillingerne til forskning i alternativ behandling, og vi har også tidligere haft et konstruktivt samarbejde på det her område, ligesom vi har været i dialog om et eventuelt forslag. Derfor er vi na-

turligvis ikke overraskede over at se et beslutningsforslag af den karakter til behandling her i dag.

Men i 1998 vedtog Folketinget at oprette Videns- og Forskningscenter for Alternativ Behandling, ViFAB, et center, hvis formål skulle sikre en øget viden om og kendskab til forskellige former for alternativ behandling og deres virkning samt at fremme og udvikle forskning på området i dialog med sundhedsfagligt personale, alternative behandlere og etablere et forum, hvor viden om alternativ behandling og naturmedicin forankres, udvikles og formidles.

Der er det jo i hvert fald Dansk Folkepartis opfattelse, at det var os, der fik lagt pres på den regering til at få oprettet det her center.

Visionen var desuden, at ViFAB skulle etablere et vidensmarked, udbygge kompetence ved efteruddannelse med kurser og vejledning for alternative behandlere og få højnet kvalifikationerne og indgå som deltager i tværfaglige forskningsprojekter og gennemføre egne og mindre forskningsprojekter. Desuden skulle etableres forskningsnetværk med ph.d.-studerende tilknyttet eksterne partnere, f.eks. universiteter og sygehuse, således at der til stadighed sker en styrkelse og en stimulering af forskning på det alternative område.

Mange af disse ting er i støbeskeen eller allerede godt i gang ligesom etableringen af efteruddannelse for sundhedsfagligt personale inden for alternativ behandling på kandidat- og efteruddannelsesniveaue, således at det sikres, at sundhedsfagligt personale har adgang til viden om alternativ behandling og naturmedicin på et højt fagligt og forskningsmæssigt baseret niveau.

Det gør det attraktivt for det sundhedsfaglige personale ud over landets grænser at etablere samarbejde mellem CVU og kræftsygeplejerskerne om et efteruddannelsesforløb.

Internationalt har ViFAB desuden allerede et godt netværk. Det samme er sket på universitetsniveau. Man vil være i stand til at levere en master om alternativ behandling i løbet af halvandet år, såfremt der kan findes finansiering.

Dansk Folkeparti må derfor melde fra med hensyn til Socialdemokratiets forslag, idet vi umiddelbart ikke kan se fordelene ved to uafhængige institutter og specielt at udpege Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole som værtsinstitution i stedet for at koncentrere sig om at melde rammen ud.

Vi mener, der skal lægges alt for meget vægt på at bygge en ny institution op med repræsentantskab, bestyrelse m.v. i stedet for at bygge videre på Videns- og Forskningscenter for Alternativ Behandling med en større bevilling.

Kl. 16.10

Dansk Folkeparti vil ufortrødent arbejde videre med at øge bevillingen til ViFAB, som nu er godt integreret i det danske sundhedsvæsen. Efter vores mening vil Socialdemokratiets forslag drukne i formelle strukturer. Det ønsker vi ikke, og derfor kan vi ikke støtte Socialdemokratiets forslag.

Formanden:

Så er det hr. Stiiig Wæver som ordfører.

Stiiig Wæver (KF):

Desværre kan Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Else Theill Sørensen, ikke være til stede, så på hendes vegne skal jeg sige følgende:

I Det Konservative Folkeparti er vi helt klar over, at mange tusinde danskere bruger alternativ behandling, og at en stor del har meget glæde heraf. Derfor var vi også med til at beslutte, at Videns- og Forskningscenter for Alternativ Behandling, også kaldet ViFAB, blev oprettet. Blandt dets formål er at udvikle forskning i alternativ behandling, og ViFAB har også en mulighed for at støtte forskning i brobygning mellem konventionel og alternativ behandling.

Vi mener derfor ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at oprette endnu en institution som den, forslagsstillerne skitserer. Derimod synes vi, det er langt mere hensigtsmæssigt at koncentrere bevillingerne om ViFAB, og så kan vi eventuelt i forbindelse med drøftelserne af næste års finanslov overveje, om bevillingerne er tilstrækkelige. Men vi bliver indtil da nødt til at sige, at selv om vi i Det Konservative Folkeparti gerne ser øget forskning i alternativ behandling og gerne ser, at der skabes et godt samarbejde mellem det etablerede sundhedsvæsen og de alternative behandlere, mener vi, at prioriteringen af midlerne til dette område skal ses i sammenhæng med de øvrige udgifter på sundhedsområdet.

Med baggrund heri kan vi ikke støtte forslaget.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF er vi enige i, at det er vigtigt at få styrket forskningen inden for alternativ behandling. Vi er også enige i, at det er vigtigt at få inddraget

de relevante universiteter i et samarbejde om den forskning.

Som det er i øjeblikket har vi et udmærket lille videnscenter, som har nogle yderst beskedne midler og i hvert fald slet ikke tilstrækkeligt med midler til, at man kan få en egentlig satsning på området. Det skal jo også ses i sammenhæng med, at det – om jeg så må sige – konventionelle medicinske område har adgang til meget store midler både gennem universiteterne, gennem forskningsrådene og gennem private midler. Forskning i alternativ behandling har ikke på nuværende tidspunkt og får det ikke i mange år fremover adgang til midler, der bare overhovedet kommer op til sokkeholderne af det. Så der er god fornuft i at gøre en særlig indsats for at få øget midlerne til det her område.

Jeg må blankt erkende, at jeg ikke har overblik over, hvor mange midler der er bevilget fra forskningsrådene til det her område gennem årene, men jeg vil næsten gætte på, at det er uhyre beskedent.

Jeg kender forskningsrådenes praksis og lægger også selv vægt på, at der foregår højt kvalificeret forskning. Men her er vi jo inden for et område, som man skal have opdyrket, og der bliver man let den lille, når man skal konkurrere i almindelig fri og åben konkurrence om midlerne, fordi man ikke kan henvise til, at man er en del af et større velrenommeret universitetsmiljø eller forskningsmiljø. Man kan ikke henvise til, at man har en større produktion af ph.d'er. Man kan næppe henvise til, at man er citeret i internationale tidsskrifter og har været gennem den censur. Så man står i den situation, at det er meget svært at få det her kørt op, fordi man ligesom skal over nogle barrierer i hele den måde, forskningssystemet er skruet sammen på. Alt det gør, at det vil være fornuftigt at tilføre området flere midler på den ene eller på den anden måde.

Med hensyn til den faktiske konstruktion, der er foreslået i det her forslag, har jeg dog mine tvivl. Jeg er ikke nogen rigtig stor fan af LMC-modellen, altså den model, der har etableret et samarbejde mellem KVL og DTU. På papiret ser den vældig god ud, men i praksis har det været en meget tung model at arbejde med. Den blev oprindeligt skabt, fordi der var utilfredshed med mængden og kvaliteten af uddannelser inden for fødevarerområdet. Men den har vist sig i praksis at støde på den barriere, at to ikke fuldstændig ens systemer skal samarbejde, og det gør den meget vanskelig. Så jeg vil stærkt anbefale

fale, at man går efter en anden type konstruktion, hvor man får inddraget de universitetsmiljøer, som er mest relevante for det her, og går efter en eller anden form for centerdannelse.

Kl. 16.15

Når jeg heller ikke synes, LMC-konstruktionen er den helt oplagte, så er det, fordi der i det her forslag faktisk ikke lægges op til, at der skal være særlig meget traditionel universitetsuddannelse, men dog nogen uddannelse, og det synes jeg bestemt er sympatisk. Så jeg vil sige, at ideerne bag at styrke området er vi meget positive over for. Vi mener faktisk, det er meget vigtigt at gøre noget ved det. Men selve konstruktionen er vi skeptiske over for, så vi vil opfordre forslagsstillerne til, meget gerne sammen med os og andre, der er positive over for det, at arbejde videre med, hvordan man kunne finde en mere sammenhængende model for at få styrket forskningen og brobygningen inden for området forskning i alternativ behandling.

Formanden:

Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Det var med nogen undren, vi modtog forslaget om at oprette et universitetscenter for den alternative behandling.

Når det er med nogen undren, så er det jo, fordi vi havde den formodning, at Socialdemokratiet, som har været medarkitekter på den nye universitetslov, havde tillid til, at de nye nu beslutningsstærke universiteter kunne sørge for, at de forskningsområder, som det var hensigtsmæssigt at fremme, ville blive fremmet.

Derfor forekommer det lidt mærkeligt så kort tid efter universitetslovens vedtagelse at komme og sige: Vi har siddet og tænkt inde i Folketinget, og vi synes, at det vil være helt afgørende at få et center af den her type.

Jeg synes, man generelt kunne have fremmet flere forskningsmidler til universiteterne. Man kunne også generelt have fremmet flere forskningsmidler til sundhedsområdet, for det er nemlig ikke kun en god idé med mere uafhængig forskning i den alternative behandling, det er også en god idé med uafhængig forskning på sundhedsområdet generelt. Fordi så stor en del af den medicinske forskning stadig væk og givetvis også i fremtiden vil være sponsoreret af medicinalindustrien, så sker der det, som jo i hvert fald nogle giver os meldinger om, at en stor del af forskningen er så tæt bundet op på

nye lægemidler og på de nye ting, som foregår, at en generel afprøvning af gamle lægemidlers primære funktioner i forhold til nye funktioner faktisk ikke kan finde sted.

Det andet er, at det i hvert fald set ud fra vores synspunkt kunne være hensigtsmæssigt, at man i stedet for at blive ved med at fokusere på det alternative som noget, der var for sig, og som det mere konventionelle skulle bygge bro til, forsøgte at etablere en tænkning, som gjorde, at det etablerede blev udvidet med nogle af de behandlingsformer, som vi kender inden for det, vi i dag kalder for det alternative, f.eks. som man i dag ser akupunktur anvendt på fødeafdelinger og en række andre steder.

Derfor er vi ret skeptiske over for forslaget, sådan som det foreligger. Jeg skal ikke kunne sige, om det center, som vi har det i dag, er velfungerende eller ej. Sådan som ordførertalerne har været, synes det at være velfungerende. Men jeg synes, det ville være meget opportunt, hvis Socialdemokratiet foreslog, at der blev lavet et forskningsprogram, som kunne kvalificeres via Det Strategiske Forskningsråd og på den måde komme i konkurrence med andre miljøer end det eksisterende.

Vi ville sætte pris på, at det både var forskning i det alternative, sådan som det ser ud nu, og på sundhedsområdet og det medicinske område generelt, fordi vi har den opfattelse, at der er et generelt stort behov for det, og at man derfor interesserede sig mere for midler og handlede i tillid til, at den universitetslov, som man selv har været med til at gennemføre, faktisk havde styrken til at prioritere de områder, de fandt relevante, og at de fandt styrken til at give pengene til de forskere, som havde kvalifikationer til at gennemføre forskningen på en måde, som var tjenlig, for at det her område kunne kvalificeres, jævnfør også de mange mennesker, som faktisk bruger det til hverdag.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre for indeværende ikke støtte beslutningsforslaget.

Formanden:

Så er vi vist fremme ved fru Tove Videbæk som ordfører.

Kl. 16.20

Tove Videbæk (KD):

Da Kristendemokraternes ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre vores holdning til beslutningsforslaget.

Vi kan ikke støtte det, fordi der allerede er etableret et lignende forskningscenter på området, nemlig Videns- og Forskningscenter for Alternativ Behandling, ViFAB. I finanslovsforslaget for 2004 er der allerede afsat 3 mio. kr. til centeret. Derudover kan centeret bruge 1 mio. kr. i 2004 til at yde støtte til forskningsprojekter inden for alternativ behandling.

Det fremgår endvidere af beslutningsforslaget, at Videns- og Forskningscenter for Alternativ Behandling i forvejen har problemer med at uddele forskningsmidler, fordi kvaliteten af de foreslåede forskningsprojekter er for dårlig.

Så længe det eksisterende center ikke kan bruge sine midler, mener vi ikke, der er behov for at afsætte flere midler til formålet, så Kristen-demokraterne kan ikke støtte beslutningsforslag nr. B 6.

Jeg skulle samtidig hilse fra Enhedslisten og sige, at de godt kan støtte beslutningsforslag nr. B 6.

Formanden:

Så er det fru Ritt Bjerregaard som ordfører for forslagsstillerne.

Ritt Bjerregaard (S):

Det er jo sådan en blanding af en meget opmuntrende reaktion og en ret nedslående.

Man kan sige ret opmuntrende, fordi der vist ikke er nogen ordfører, heller ikke ministeren, som har været på talerstolen uden at sige, at de godt er klar over, at den alternative behandling er noget, der i allerhøjeste grad optager befolkningen, og vi har jo tal på, hvor mange der i realiteten anvender den alternative medicin. Det har i hvert fald været dejligt og opmuntrende at høre.

Mindre opmuntrende har det selvfølgelig været at høre reaktionen på den konstruktion, der er valgt her for overhovedet at kunne komme videre med de meget positive opfattelser, som har været her i salen. Nogle gange kan man jo få det indtryk, at det er nemmere at have de sådan almindelige positive holdninger end at omsætte dem til noget, som i realiteten også bringer os videre og giver befolkningen en stærkere viden end den, den har i dag.

Både fru Hanne Severinsen og fru Margrethe Vestager var inde på sammenhængen med de systemer, der er bygget op på forskningsområdet, og begge ordførere var også inde på, at her kunne man jo sådan set gå ind og søge, og det var vel også tænkeligt, at de strukturer, der var

opbygget, selv kunne generere noget af det, der er foreslået her.

Jeg må sige, at det må simpelt hen skyldes manglende kendskab til, hvordan hele det medicinske område reagerer i forhold til den alternative behandling. Det er fuldstændig usandsynligt og helt utænkeligt at forestille sig, at den medicinske verden selv ville foreslå noget som helst i den her retning. Det er jo noget af det, der er specielt for Danmark, at der er et så stort misforhold, som der i realiteten er på det her område.

Det gælder ikke andre nordiske lande. Der er et fremragende samarbejde i Tromsø, altså i Norge, hvor man har opbygget et center med kontakter ud til de andre universitetscentre. Det ville være dejligt, hvis det var muligt at gøre noget lignende i Danmark, men der støder man gentagne gange på en mur og en afvisning. Det er jo derfor, der er mange, der har fremhævet ViFAB's arbejde, det gør vi også selv her i forslaget, men det er jo også derfor, at ViFAB har haft vanskeligheder med nogle af forskningsprojekterne, som fru Tove Videbæk var inde på her til sidst, fordi det simpelt hen har været vanskeligt at få etableret det samarbejde og dermed også få den videnskabelighed i det, som den traditionelle medicin kan give det.

Kl. 16.25

Derfor synes jeg, der var flest opmuntrende bemærkninger i det, fru Anne Grete Holmsgaard var inde på. Fru Holmsgaard understregede, at der i den traditionelle medicinske verden er meget store midler til rådighed, men at det overhovedet ikke gælder på området her. Jeg synes, det kunne være spændende under udvalgsbehandlingen at spørge, hvor meget der egentlig overhovedet er uddelt til noget som helst på området fra forskningsrådene.

Det er klart, at man kan diskutere modellerne, og jeg har også sammen med andre gennemgået en del andre modeller. Jeg har også haft nogle kontakter til de medicinske miljøer for at se, om man kunne komme nogen vegne her, og jeg må sige, at jeg er ret skuffet over reaktionerne. Det er grunden til, at vi har valgt levnedsmiddelcenterkonstruktionen, fordi den giver mulighed for at have en ramme med en bevilning, som ikke binder dem, der vil ansøge om midler. Vi håber, at netop det, at der er midler, kunne få nogen inden for den traditionelle medicin til at se ideen i at søge sammen med de alternative.

Det har ærgret mig lidt under behandlingen i dag, at de, som er glade for ViFAB-konstruktionen – hvad vi også er hos Socialdemokraterne – har ment, at forslaget kunne ses som en undergravning af det arbejde, der foregår. Det mener jeg ikke der er tale om. Jeg mener, der er tale om et godt stykke arbejde fra ViFAB's side, og derfor foreslår vi jo også, at det kombineres med øgede midler til arbejdet i ViFAB. Men ViFAB kan ikke løfte den opgave, som tager sigte på at få noget mere forskning på området og få det bedre integreret i uddannelserne.

Det er rigtigt, at der måske kunne være nogle muligheder på Aarhus Universitet, og det ville da være dejligt, hvis Aarhus Universitet ville reagere på baggrund af forslaget. Der har jo været rimelig god tid undervejs til at reagere, uden at det er sket, men hvis forslaget kan generere noget mere initiativ fra Aarhus Universitet over for ViFAB, vil jeg kun hilse det meget velkommen.

Med disse bemærkninger ser jeg frem til udvalgsbehandlingen. Der er i hvert fald en del gode spørgsmål, der kan stilles.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes ikke, fru Ritt Bjerregaard har lyttet rigtig efter, for vi var jo alle sammen enige om, at området gerne kunne opprioriteres, og det blev også sagt fra regeringens side, at hvis man føler, at det ikke bliver det med det nuværende system, kan man jo overveje at lave en strategisk satsning.

Men jeg kan ikke forstå, at Socialdemokraterne her kun et halvt års tid efter, at vi i enighed i Folketinget har lavet det system, pludselig vil lave et helt andet system, fordi man synes, der lige skal oprettes en cigarkasse. Det synes jeg er forkert, for vi kan vel alle sammen være enige om, at det kan være en god idé, at der skal sættes flere penge, og jeg er meget enig med SF's ordfører i, at hvis der skal det, er det sådan set midlerne, der skal til. Vi skal ikke begynde at lave en masse nye strukturer.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg tror, fru Hanne Severinsen undervurderer lidt, hvor vanskeligt området er.

Når jeg siger det på den måde, er det, fordi jeg strengt taget også selv gjorde det. Jeg troede faktisk, at det ville være muligt i langt højere grad at få hele det traditionelle medicinske område i tale. Men det synes jeg har vist sig at være umådelig vanskeligt, og det er grunden til, at vi har spekuleret på, om man ikke kunne lave en konstruktion, hvor man netop i kraft af midlerne fik etableret noget samarbejde. Men det betyder jo ikke, at vi ikke er interesserede i at fortsætte drøftelserne om de strategiske satsninger og de muligheder, der ligger inden for området, og det glæder vi os til at vende tilbage til.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Videnskab og Teknologi. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 7. november 2003, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.30